

Bili smo v Planini (doživljajska pripoved)

Nekega dne nam je učiteljica povedala, da gremo v Planino. Bila sem zelo presenečena, a sem to dobro prenesla.

Zjutraj, ko je bilo potrebno vstati, sem godrnjala kot lenivec in se premetavala po postelji. Vendar, ko sem prišla v šolo, mi je učiteljica šepnila, da se bomo Vita, Črt, Blaž, Neja, Kaja in jaz peljali s kombijem. Imeli smo veliko srečo, da se nismo gnetli v avtobusu. Neja je vsem ponudila bonbon. Ko smo prišli, sva z Vito zagledali osla in koze. Bili so zelo prikupni. Najbolj pa me je navdušil grad Haasberg, kljub temu, da je star in razpada.

Peš smo odšli do zajetja Malni. Tam nam je vodja črpališča Blaž povedal in pokazal veliko zanimivih stvari in nam razložil celoten sistem delovanja. Končno smo lahko pojedli malico. Odpočila sem si in napolnila svoj želodček do vrha. Potem smo se vzpenjali skozi gozd. Bil je vlažen in hladen in počutila sem se prav pustolovsko.

Prišli smo do vodarne, kjer smo zvedeli nekaj o filtrih, bazenih z mivko, o eko bazenu z ribami in seveda o tem kako pride voda do Postojne in drugih krajev.

Čas je hitro mineval in peš smo se odpravili do avtobusa in kombija. Med potjo smo od daleč videli Ravbarjev stolp o katerem govori legenda o Erazmu Predjamskem, prečkali smo ponikalnico Unico in si ogledali naselje Planino. Videli smo stare furmanske hiše in spomenik Miroslava Vilharja. Izvedeli smo, da je bil rojen v Planini in v svojem otroštvu tu tudi živel.

Pot nazaj je bila kratka. Ta dan mi je bil všeč, saj sem videla in izvedela veliko novih in zanimivih stvari. Upam, da bom še kdaj obiskala Planino in njeno okolico.

Mia Kaluža, 5.a